

Afskaffelsen af den kapitalistiske Udnyttelse i S. S. S. R., Forøgelsen af de arbejdende Massers materielle Velfærd og den gigantiske Stigning i deres politiske og kulturelle Niveau gør det muligt at rejse Spørgsmaalet om en Revision af Forordningen af 18. November 1920 fra Folkekommissariatet for Sundhedsvæsen og Justitsfolkekommissariatet.

Paa den ene Side: den fornødne materielle Forsorg for Kvinder og deres Børn, Statsunderstøttelse til børnerige Familier, den mest vidtgaende Udvikling af Nettet af Fødehjem, Børneasyl og Børnehaver, en Fastsættelse ad Lovgivningens Vej af Minimumsbeløb, som skal erlægges af Barnefaderen til Barnets Underhold, hvis Forældrene ikke samlever — og paa den anden Side: Forbud mod Svangerskabsafbrydelse tillige med Skærpelse af Straffen for modvillig Undladelse af Betaling af de ved Dom fastsatte Underholdsbidrag til Børn samt Indførelse af visse Ændringer i Skilsmisselovgivningen for at bekæmpe den letsindige Indstilling over for Familien og Familiepligterne — det er disse Veje, man skal slaa ind paa for at løse dette store Problem, der berører hele Befolkningen. I denne Henseende imødekommer Sovjetregeringen talrige Henvendelser fra arbejdende Kvinder.

I Forbindelse med ovenstaaende og under Hensyntagen til Bemærkninger, der er fremkommet fra Borgere under Drøftelsen af Lovforslaget, bestemmer Central-eksekutivkomiteen og Folkekommissærernes Raad for S. S. S. R. følgende:

I.

Om Forbud mod Svangerskabsafbrydelse.

1. I Betragtning af den Skade, som Svangerskabsafbrydelse bevisligt medfører, forbydes det at foretage saadanne saavel i Hospitaler og særlige Klinikker som ogsaa hjemme hos Lægen og i de svangre Kvinders private Lejligheder. Foretagelse af Svangerskabsafbrydelse tillades udelukkende i saadanne Tilfælde, hvor Fortsættelsen af Svangerskabet bringer den svangre Kvindes Liv i Fare eller truer hendes Helbred med alvorlig Skade, samt naar en alvorlig Sygdom hos Forældrene kan nedarves, og kun i Hospitaler og Fødehjem.

2. For Foretagelse af Svangerskabsafbrydelse uden for et Hospital eller paa et Hospital, men i Strid med de angivne Betingelser ifalder den Læge, der foretager Svangerskabsafbrydelsen, Straf af Fængsel fra 1 til 2 Aar, og for Foretagelse af Svangerskabsafbrydelse under sanitært ubetryggende Forhold eller af Personer, der ikke har særlig Lægeuddannelse, fastsættes der en Straf af ikke under 3 Aars Fængsel.

3. For den, der tvinger en Kvinde til at underkaste sig Svangerskabsafbrydelse, er Straffen indtil 2 Aars Fængsel.

4. For svangre Kvinder, der underkaster sig Svangerskabsafbrydelse i Strid med det angivne Forbud, er Straffen offentlig Advarsel og i Gentagelsestilfælde Bøde paa indtil 300 Rubler.

II.

Om Forøgelse af den materielle Statsunderstøttelse til fødende Kvinder og Fastsættelse af Statsunderstøttelse til børnerige Familier.

5. For at forbedre de fødende Kvinders materielle Vilkaar, saavel hvad angaar Arbejdersker som kvindelige Funktionærer, forsikrede i Socialforsikringens Organer, forhøjes den Understøttelse, der ydes af Stats-Socialforsikringens Midler til Anskaffelse af de til den nyfødtes Pleje fornødne Genstande, fra 32 Rubler til 45 Rubler.

6. Den Understøttelse, der ydes Moderen til Barnets Underhold, forhøjes fra 5 Rubler til 10 Rubler om Maanedn.

7. Med Hensyn til ikke forsikrede arbejdende Kvinder — Medlemmer af kooperative Arteller og Foretagender — skal de nævnte Understøttelser ydes af de kooperative Kasser for gensidig Hjælp paa samme Grundlag.

8. Den Indskrænkning, der har været fastsat i Lovkodeksen vedrørende kvindelige Funktionærers Arbejde (§ 132), ophæves, idet disse ligestilles med kvindelige